

Wetsverkrachtingen door de magistraten

In zowel haar CvA als in haar MvA heeft ING inzake de inhoud van hun website www.vrouwejustitiainverval.nl, gesteld, dat Hofs c.s. daarin ageren tegen

“het door magistraten verkrachten van wetten en verzinnen van feiten, ernstige misdragingen van advocaten, die op geen enkele manier gesanctioneerd worden en onvoorstelbaar broddelwerk van de Hoge Raad”

Vervolgens stelt ING, dat zij deze context en achtergronden onder de aandacht van het Hof moeten brengen, daarbij als reden opgevend, dat de daaruit voortvloeiende processtrategie van Hofs c.s. het verweer van ING aanzienlijk bemoeilijken en in de optiek van ING misbruik van procesrecht behelst.

In de eerste plaats stelt mw. Hofs, dat het bovenstaande wederom een ridicule en onbegrijpelijke stelling is. De werkelijke reden was natuurlijk Hofs c.s. in een kwaad daglicht te stellen, omdat in die website kritiek wordt uitgeoefend op het functioneren van de hooggeëerde edelachtbaren. ING vertrouwd erop, dat de magistraten bij hun besluitvormingen Hofs c.s. vanwege de inhoud van deze website wel zouden afstraffen, welk vertrouwen van ING dus niet beschaamd is.

Verder spreekt ING ten onrechte over *ageren tegen*, omdat op die website met stukken onderbouwd overtuigend wordt bewezen, dat die beschuldigingen zijdens Hofs c.s. juist zijn. Na het overlijden van B.Th.Hofs, haar echtgenoot, die haar zeer behulpzaam was bij de praktische kant van de werkzaamheden, is mw. Hofs er ook mede door haar diepe rouw niet meer toe gekomen de website voort te zetten. Dit is betreurenswaardig, omdat het altijd de bedoeling is geweest om vanwege het maatschappelijk belang via de website vele civiele zaken te analyseren en te bekritisieren. Dit vanwege het liegen en bedriegen daarin door advocaten en/of één van de partijen dan wel door onrechtmatige rechtspraak en/of motiveringsgebreken aan de zijde van de betrokken magistraten. Op de website is reeds te lezen, dat het tuchtrecht voor advocaten niet werkt en dat advocaten zich in de praktijk niets aantrekken van de Advocatenwet.

En dan te bedenken, dat advocate, mr. J.Atema, die ING heeft bijgestaan en de bovenstaande visie in feite heeft geponeerd, zelf een enorme puinhoop van haar processtukken heeft gemaakt, waarbij leugens en bedrog niet zijn geschuwd en zelfs hoogtij hebben gevierd en zij tijdens comparitiezittingen ook alleen maar onwaarheden en belachelijke stellingen heeft verkondigd, zo ook mr. Netten heeft gedaan tijdens de kortgedingzitting d.d. 26 juni 2008, zoals allemaal overtuigend bewezen in het als bijlage 1 bijgevoegde document.

In het vonnis d.d. 30 juni 2008 van de rechtbank Almelo

De voorzieningenrechter heeft het mis door te stellen, dat er na een buitengerechtelijke ontbinding toch rente moet worden betaald.

Mw. Hofs stelt, dat Hofs c.s. na de buitengerechtelijke vernietiging/ontbinding van de kredietovereenkomst op 9 april 2004 geen rente meer aan ING verschuldigd waren, welke buitengerechtelijke vernietiging/ontbinding staat als een huis totdat er een oplossing tussen partijen komt buiten rechte of totdat een rechter op verzoek van één van de partijen een uitspraak heeft gedaan over de gegrondheid van deze vernietiging/ontbinding.

Dit alles gebaseerd op de wetsartikelen 6:267 BW, 6:271 BW en 6:273 BW.

Artikel 267

1. De ontbinding vindt plaats door een schriftelijke verklaring van de daartoe gerechtigde. Indien de overeenkomst langs elektronische weg is tot stand gekomen, kan deze tevens door een langs elektronische weg uitgebrachte verklaring worden ontbonden. [Artikel 227a lid 1](#) is van overeenkomstige toepassing.
2. Zij kan ook op zijn vordering door de rechter worden uitgesproken.

Artikel 271

Een ontbinding bevrijdt de partijen van de daardoor getroffen verbintenissen. Voor zover deze reeds zijn nagekomen, blijft de rechtsgrond voor deze nakoming in stand, maar ontstaat voor partijen een verbintenis tot ongedaanmaking van de reeds door hen ontvangen prestaties.

Artikel 273

Een partij die een prestatie heeft ontvangen, is vanaf het tijdstip dat zij redelijkerwijze met een ontbinding rekening moet houden, verplicht er als een zorgvuldig schuldenaar zorg voor te dragen dat de ingevolge die ontbinding verschuldigde ongedaanmaking van de prestatie mogelijk zal zijn. [Artikel 78](#) is van overeenkomstige toepassing.

Rechtswetenschappers hebben inzake de buitengerechtelijke ontbinding geschreven:

Artikel 267 van het NBW bepaalt dat een overeenkomst ontbonden kan worden door een schriftelijke ontbindingsverklaring. Dit is een opzienbarende verbetering, want het bespaart de partij die ontbindt een kostbare weg naar de rechter, omdat het nu de wederpartij is die naar de rechter moet om de ontbinding nietig te laten verklaren. Het gevolg van deze buitengerechtelijke ontbinding is, dat vanaf het tijdstip van ontbinding de overeenkomst vervalt en dat partijen verplicht zijn alle verrichte prestatie ongedaan te maken.

De Hoge Raad heeft nog het een en ander verduidelijkt in zijn arrest **LJN: BB7195, Hoge Raad, C06/159HR**.

Mw. Hofs vult aan, dat het natuurlijk wel zo is, dat wanneer de wederpartij niet akkoord gaat met de ontbinding, dan degene die ontbonden heeft een probleem kan krijgen in de vorm van betaling van een schadevergoeding, wanneer de rechter in een vonnis verklaart, dat die ontbinding niet terecht was.

Die schriftelijke vernietiging/ontbinding van zowel de kredietovereenkomst als de hypotheek heeft dus plaatsgevonden op 9 april 2004, dit via een aangetekende brief van hun advocaat mr. Hoeksma aan de directie van ING.

Saillant detail: de rechtbank heeft in haar gretigheid Hofs c.s. te veroordelen zelfs gesteld, dat zij ná 9 april 2004 geen rente meer hebben betaald, terwijl de automatische afboekingen door ING gewoon doorgingen, dit zelfs gedurende de bijna drie jaren durende schuldsaneringsregeling, dit in strijd met wetsartikel 303 lid 1 Fw.

In het vonnis van 4 december 2013

Uit r.o. 5.10 blijkt, dat de rechtbank meent, dat wetsartikel 3:310 BW inhoudt, dat een schuldeiser op ondubbelzinnige wijze aan de schuldenaar duidelijk maakt, dat hij zich het recht op schadevergoeding voorbehoudt.

Lid 1 van dat wetsartikel luidt echter :

Een rechtsvordering tot vergoeding van schade of tot betaling van een bedongen boete verjaart door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de benadeelde zowel met de schade of de opeisbaarheid van de boete als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden, en in ieder geval door verloop van twintig jaren na de gebeurtenis waardoor de schade is

De rechtbank had moeten duiden op wetsartikel 3:317 lid 2. Dit gehele wetsartikel luidt:

1. De verjaring van een rechtsvordering tot nakoming van een verbintenis wordt gestuit door een schriftelijke aanmaning of door een schriftelijke mededeling waarin de schuldeiser zich ondubbelzinnig zijn recht op nakoming voorbehoudt.

2. De verjaring van andere rechtsvorderingen wordt gestuit door een schriftelijke aanmaning, indien deze binnen zes maanden wordt gevolgd door een stuitingshandeling als in het vorige artikel omschreven.

Nu het Hof in et arrest d.d. 13 oktober 2015 in de rechtsoverwegingen 3.8 en 3.13 heeft gesteld, dat het hier ging om een verbintenis tot vergoeding van schade, kan ook artikel 3:317 lid 1 van toepassing zijn.

In r.o. 5.17 meent de rechtbank, dat vordering IX (de rechtbank heeft het over vorderingen (dus m.v.) niet binnen de bekwame tijd ingevolge wetsartikel 6:89 BW is ingesteld.

Dit wetsartikel luidt echter:

De schuldeiser kan op een gebrek in de prestatie geen beroep meer doen, indien hij niet binnen bekwame tijd nadat hij het gebrek heeft ontdekt of redelijkerwijze had moeten ontdekken, bij de schuldenaar ter zake heeft geprotesteerd.

Het gaat dus niet om het instellen van een rechtsvordering, maar om het tijdig klagen, wanneer men vindt, dat een prestatie een gebrek vertoont.

Daar voegt de rechtbank ook nog aan toe, dat de in deze bepaling (m.z. wetsartikel) bedoelde Klachtplicht, daarbij dus weer duidend op artikel 6:89 BW, ook geldt voor rechtsvorderingen wegens tekortkoming en die uit onrechtmatige daad, hetgeen onjuist is, omdat het in de onderhavige zaak niet gaat over een gebrek in de prestatie, maar om een zuivere onrechtmatige daad. Het Hof spreekt in zijn arrest d.d. 13 oktober 2015 dus ook meermaals over een verbintenis tot vergoeding van schade.

In r.o. 5.20 stelt de rechtbank inzake vordering X, dat Hof's c.s. deze vordering niet binnen de bekwame tijd van wetsartikel 6:90 BW hebben ingesteld.

Dit wetsartikel luidt:

1. *Bij een verhindering tot aflevering van een zaak die aan snel tenietgaan of achteruitgaan onderhevig is of waarvan om een andere reden de verdere bewaring zo bezwaarlijk is dat zij in de gegeven omstandigheden niet van de schuldenaar kan worden geleverd, is deze bevoegd de zaak op een geschikte wijze te doen verkopen. De schuldenaar is jegens de schuldeiser tot een zodanige verkoop gehouden, wanneer diens belangen deze verkoop onmiskenbaar eisen of de schuldeiser te kennen geeft de verkoop te verlangen.*
2. *De netto-opbrengst treedt voor de zaak in de plaats, onverminderd de rechten van de schuldeiser wegens tekortkomingen in de nakoming van de verbintenis.*

Gezien het bovenstaande en gezien de vele juridische misslagen en andere fouten in dit vonnis is het volslagen onbegrijpelijk en vanzelfsprekend foutief, dat het Hof in zijn arrest d.d. 13 oktober 2015 doodleuk in r.o. 4.1 stelt, dat het bestreden vonnis moet worden bekrachtigd.

In het arrest van 13 oktober 2015

Het Hof heeft wetsartikel 24 Rv. geschonden, dit door meermaals het beginsel van de partijautonomie en de lijdelijkheid te schenden, zoals in het als bijlage 1 overgelegde document is bewezen.

Dit wetsartikel luidt:

De rechter onderzoekt en beslist de zaak op de grondslag van hetgeen partijen aan hun vordering, verzoek of verweer ten gronde hebben gelegd, tenzij uit de wet anders voortvloeit.

Mw. Hofs merkt nog nadrukkelijk op, dat het te gek voor woorden is, dat magistraten van mening zijn, dat het door ING ten onrechte leeghalen van een bankrekening van haar cliënten met niet verschuldigde rente en andere torenhoge kosten, zoals advocaat- en notariskosten, als een gebrek van ING kan worden bestempeld, waaromtrent tijdig moet worden geklaagd ingevolge wetsartikel 6:89 BW en wanneer dat niet is gedaan verjaring intreedt. Het gaat hier namelijk zuiver en alleen om een zeer zwaarwegende onrechtmatige daden met grote schade voor Hofs c.s. Het betreft in totaliteit dus een bedrag van € 63.744,-- plus rente. Men kan strafrechtelijk zelfs spreken over regelrechte diefstal, waar een gevangenisstraf voor de verantwoordelijken bij hoort, dit met name vanwege de hoogte van het bedrag en de impact die de handelwijze van ING op het echtpaar op leeftijd heeft gehad en waar nu mw. Hofs alleen onder moet lijden, dit naast haar zware rouw vanwege het verlies van haar echtgenoot.

Een spraakmakend detail is, dat het Hof in r.o. 3.8 zelf aangeeft, dat het hier vorderingen betreft tot nakoming van een verbintenis, waaraan het toevoegt: *te weten in dit geval een verbintenis tot vergoeding van schade*, daarmee dus vaststellend, dat ING wel degelijk schade heeft aangericht !! Dit wordt ook weer bevestigd door het verwijzen door het Hof naar hetgeen is bepaald in artikel 3:317 lid 1 BW, welk lid dus luidt:

1. *De verjaring van een rechtsvordering tot nakoming van een verbintenis wordt gestuit door een schriftelijke aanmaning of door een schriftelijke mededeling waarin de schuldeiser zich onduidelijk zijn recht op nakoming voorbehoudt.*

In r.o. 3.13 heeft het Hof het wederom over het recht op nakoming van de verbintenis tot schadevergoeding, thans in verband met verjaring.

N.B. ING heeft zoveel wetsverkrachtingen in haar processtukken begaan, alsook veelal foutieve uitleg gegeven aan de door haar genoemde jurisprudentie, dat mw. Hofs besloten heeft deze niet allemaal te duiden, omdat dat heel veel werk zal betekenen. Bovendien is zij van mening dat dienaangaande al veel in het als bijlage 1 overgelegde document is gesteld en bewezen.

Holten, 22 maart 2019

H.M.S. Hofs-Akkermans